

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Медичний факультет

ОСОБЛИВОСТІ ДИФЕРЕНЦІЙНОЇ ДІАГНОСТИКИ ОПТИКОМІЄЛІТУ

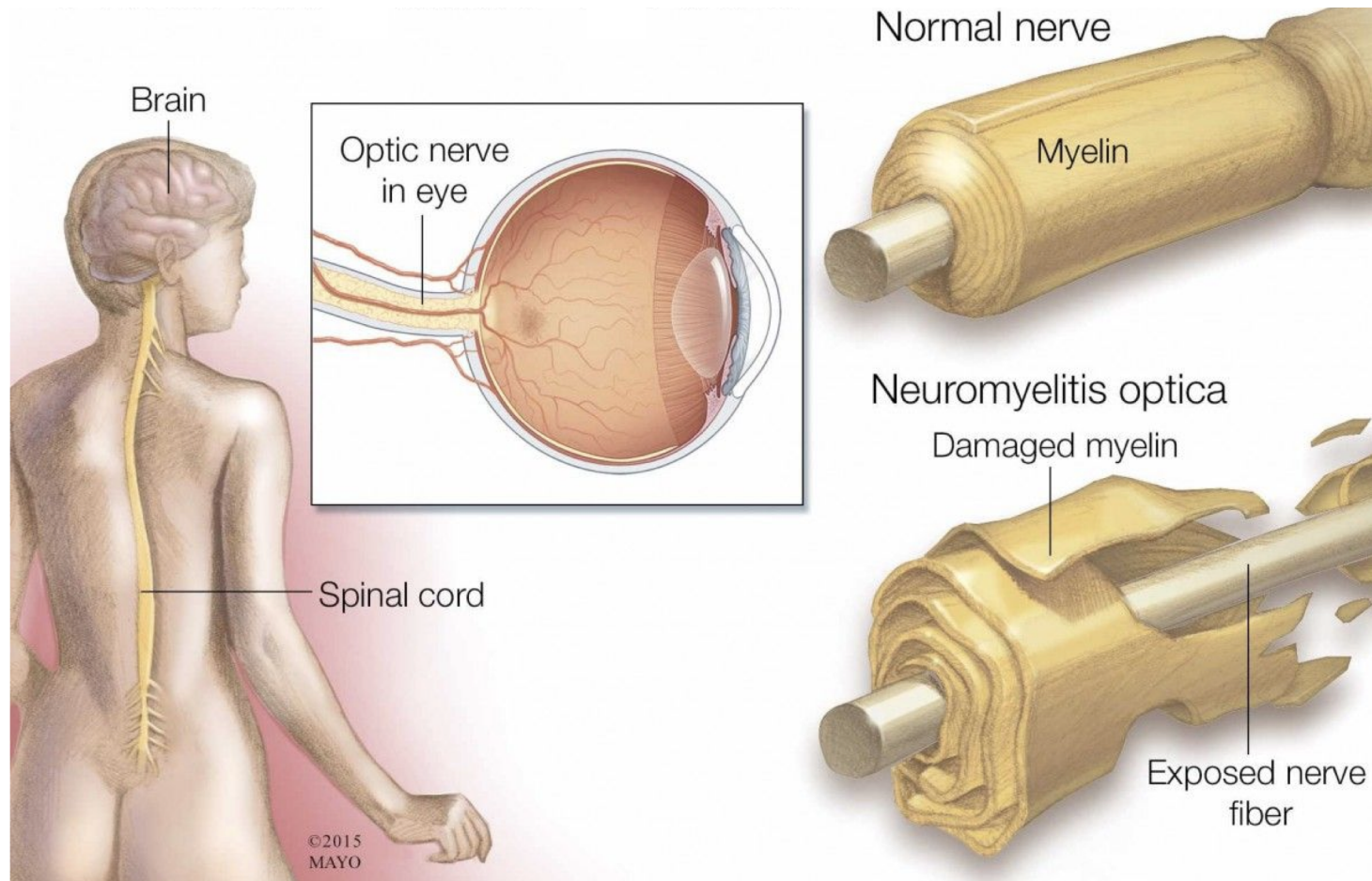
Таїсія Михайлівна Сазонова
Юлія Геннадіївна Жадан
Вероніка Віталіївна Шепель

студентки медичного факультету

ОПТИКОМІЄЛІТ

- це запальне захворювання центральної нервової системи, що характеризуються важкою **імуно-опосередкованою демієлінізацією** та **пошкодженням аксонів зорового нерву та спинного мозку**.

Wingerchuk D. M. et al., 2007; Drori T. et al., 2014

Диференціальна діагностика з розсіяним склерозом необхідна пацієнтам з ОМ.

Симптоми цих двох патологій можуть бути дуже схожими, але стратегія лікування для них значно відрізняється: терапія, яку застосовують при розсіяному склерозі не тільки неефективна для пацієнтів з ОМ, але **навіть може збільшити частоту загострень та погіршити загальний стан пацієнтів.**

Актуальність. Оптикомієліт VS РС

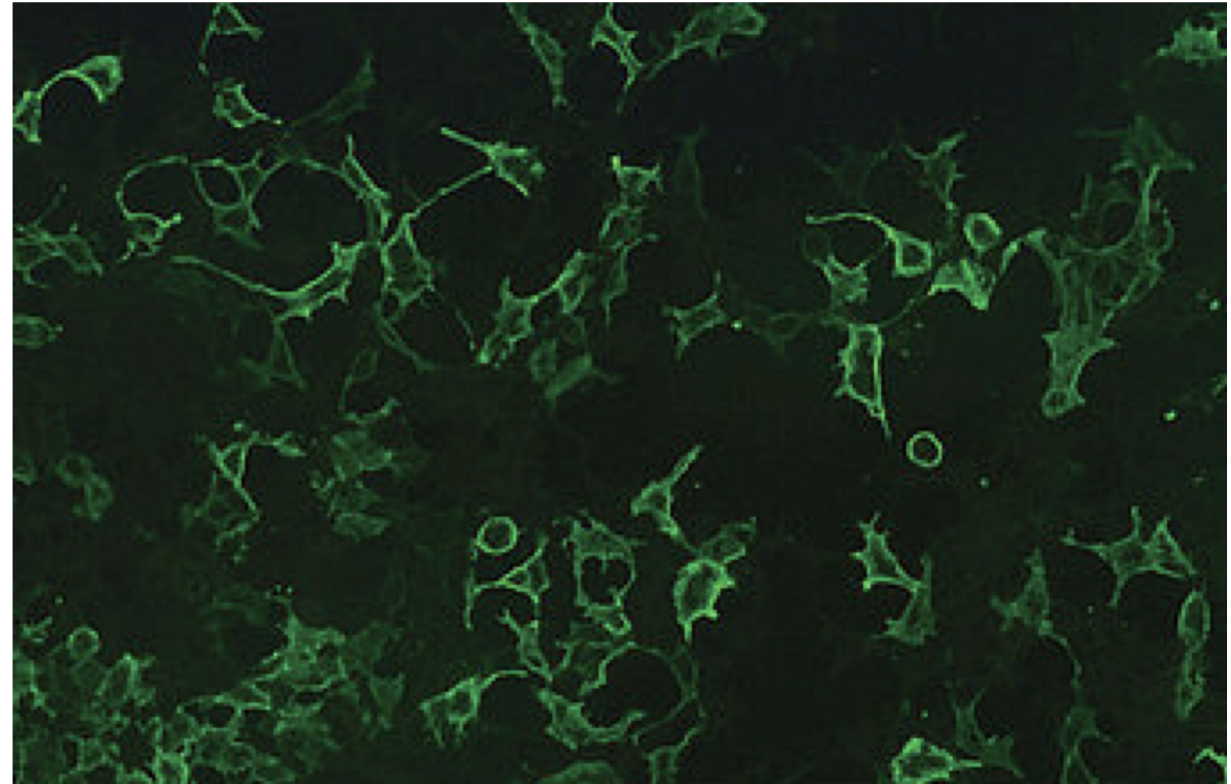
Differentiating between Devic's disease and multiple sclerosis		
	Devic's disease	Multiple sclerosis
Distribution of symptoms and signs	Restricted to the optic nerves and spinal cord	Any white-matter track
Attack severity	Usually severe	Usually mild
Head MRI	Usually normal/non-specific changes	Multiple periventricular white-matter lesions
Cord MRI	Longitudinally extensive central necrotic lesions	Multiple small peripheral lesions
CSF cells	Pleocytosis during attacks	Rarely > 25 white cells
Oligoclonal bands	Usually absent	Usually present
Permanent disability	Usually attack-related	Usually in late progressive phase
Female patients	80 – 90%	60-70%
Coexisting autoimmunity	Frequent (30-40%)	Less common
Serum neuromyelitis optica antibody	Present	

(c) 2006, Michael K. Yoon, M.D.

Мета

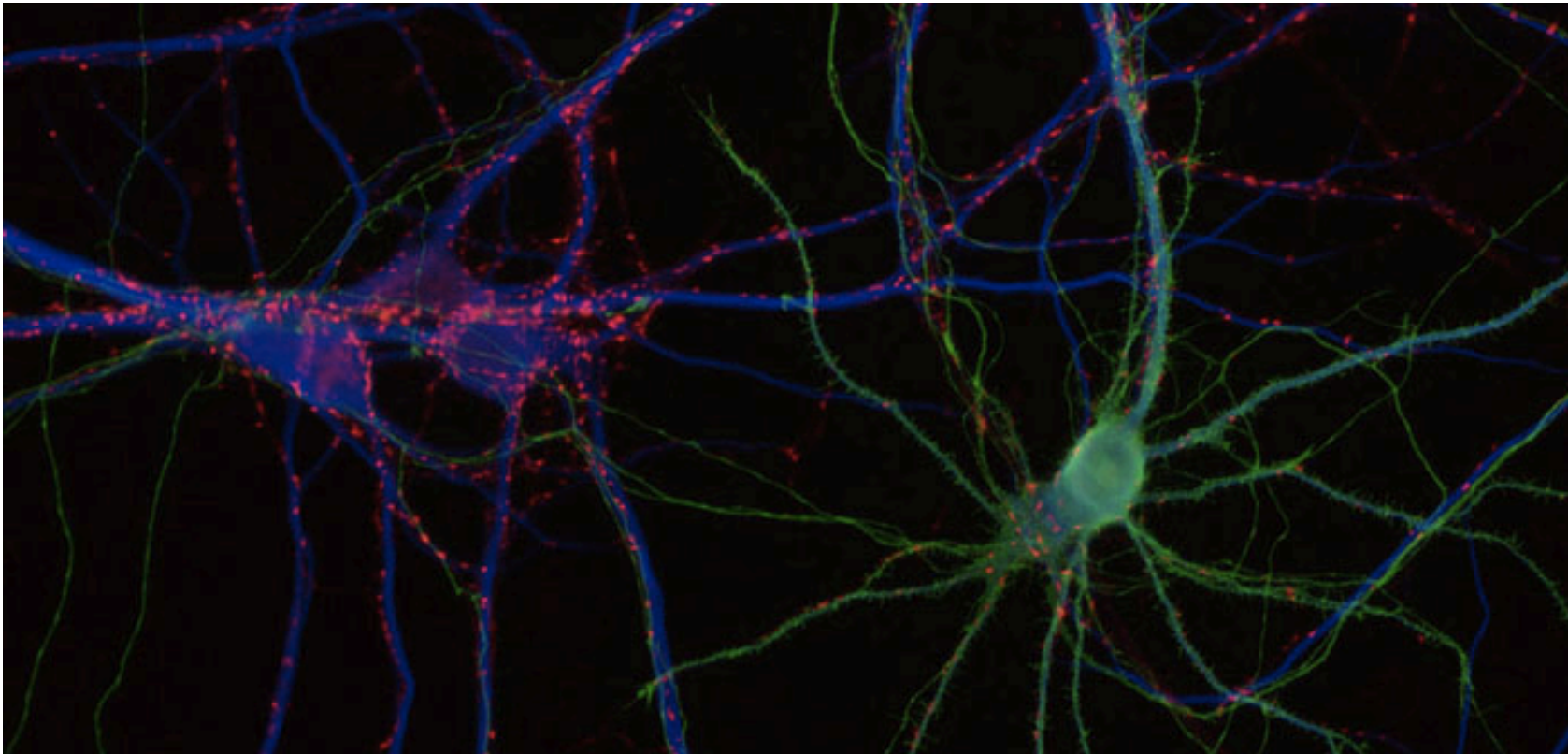
Проаналізувати патогенез, особливості візуалізації, біомаркери, клінічну картину та методи діагностики оптикомієліту, а також розробити стратегію диференційної діагностики ОМ

NMO-IgG/ AQP4 антитіла

Матеріали та методи

Вивчення особливостей диференційної діагностики оптикомієліту було виконано шляхом аналізу даних літературних джерел та на основі власних клінічних спостережень за пацієнтами.

Патогенез оптикомієліту

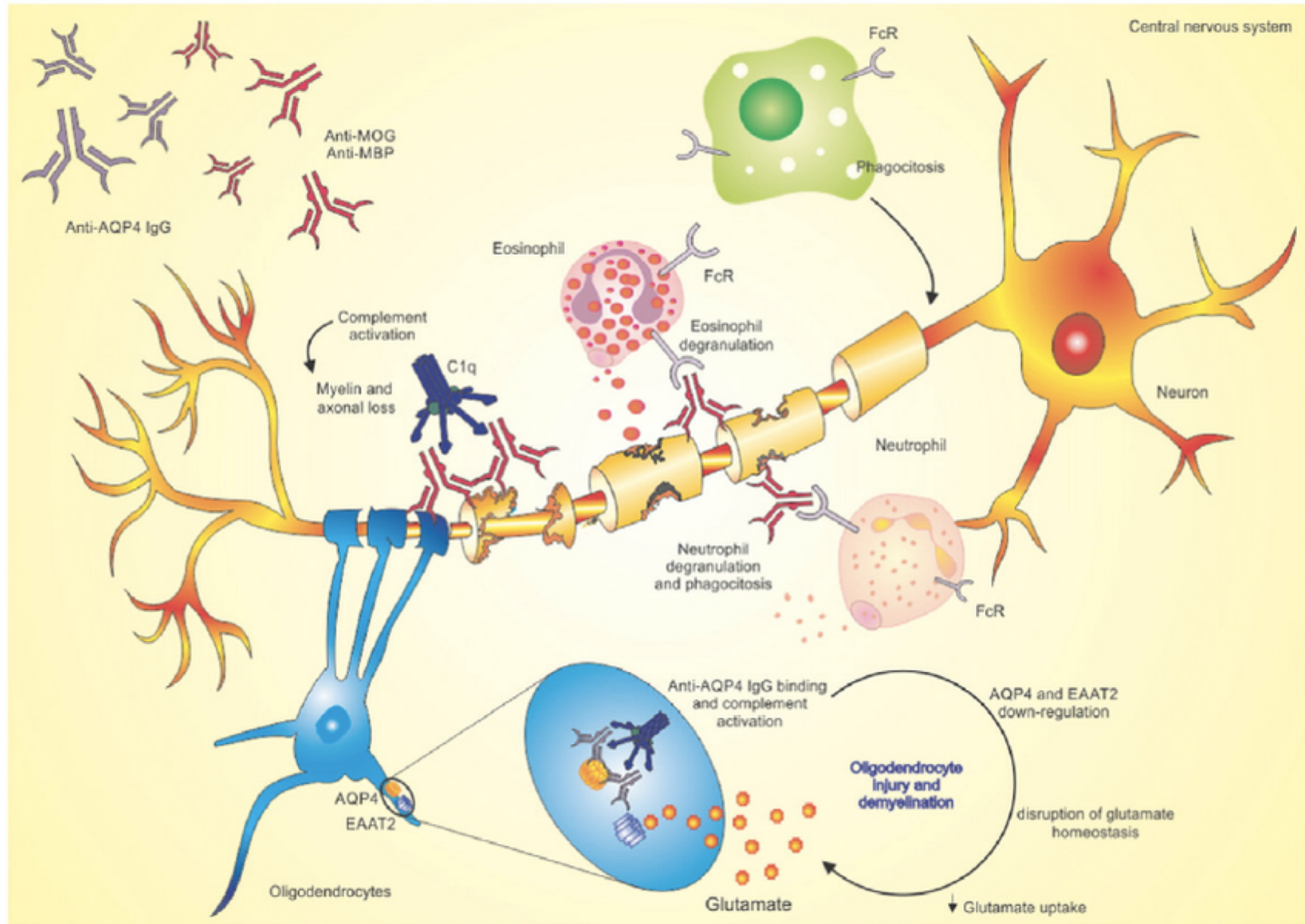
Основною мішенню для імунної реакції є білок аквапорин-4 (AQP4).

Сироваткові антитіла, відомі як **NMO-IgG** або аутоантитіла до аквапоринів-4 (AQP4), **зв'язуються з церебральними мікросудинами, м'якою мозковою оболонкою та просторами Віхрова-Робіна** (Lennon V. A. et al., 2004).

В результаті аутоімунної реакції відбуваються дегенеративні зміни в одному або двох зорових нервах та сегментах спинного мозку, що й обумовлює патогенез цього захворювання (Takahashi T. et al., 2007).

Патогенез оптикомієліту

(Takahashi T. et al., 2007)

Клінічні прояви

Пошкодження зорового нерву

Ретробульбарний неврит

Втрата зору

Пошкодження спинного мозку

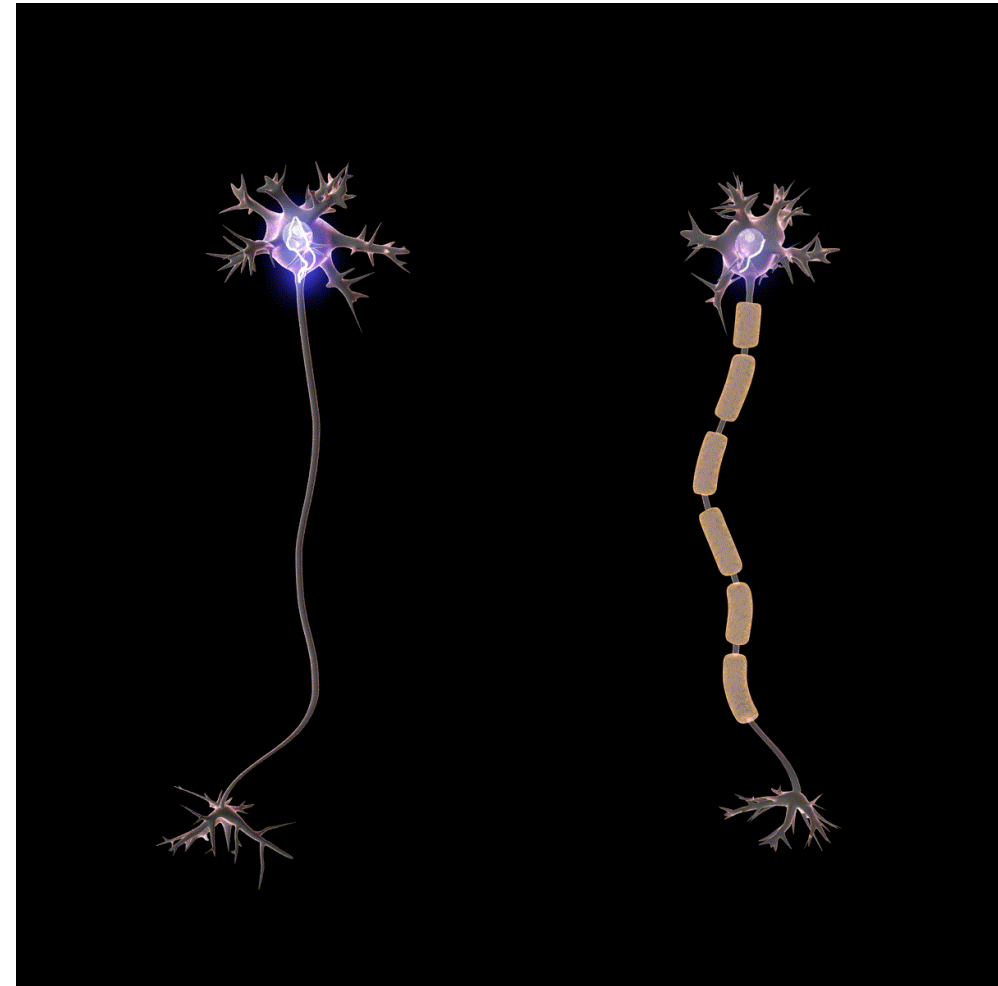
Нижній пара- та
тетрапарез,
атаксія,
спастична м'язова
гіпертонія

Дисфункція
сечового міхура та
кишечнику

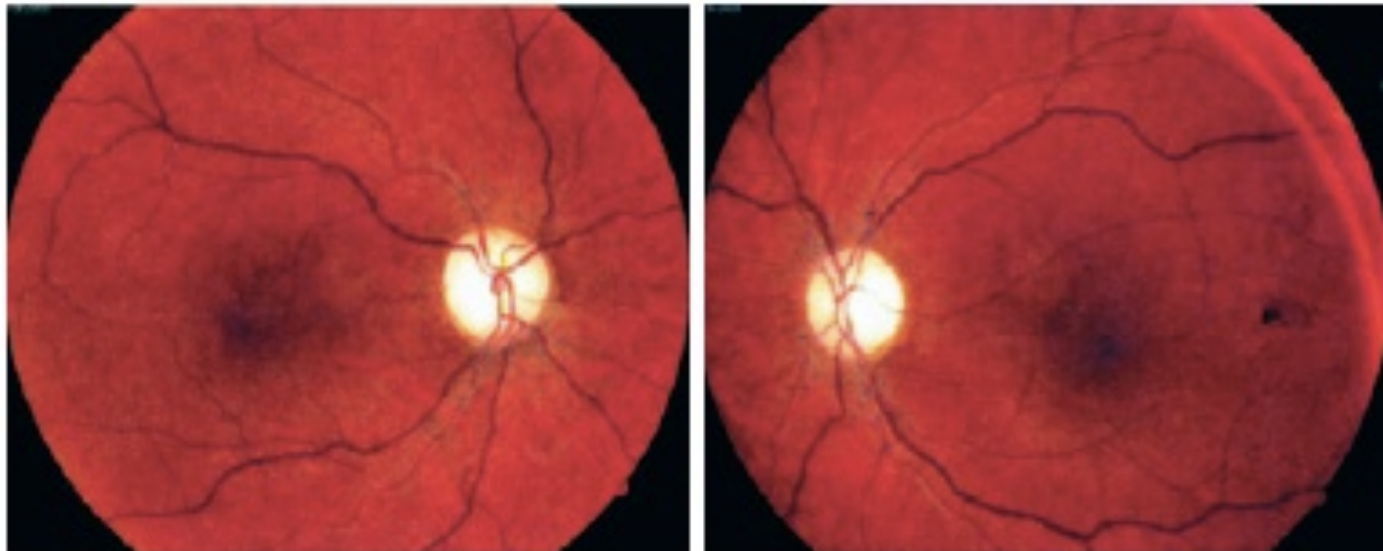
Втрата чутливості

Клінічні прояви

На відміну від розсіяного склерозу, ОМ маніфестує з гострих нападів швидко прогресуючого оптичного неврити, що приводить до важкої втрати зору
(*Drori T. et al., 2014*).

Досить інформативним є проведення оптичної когерентної томографії, за допомогою якої можна спостерігати значне витончення ретинальних волокон у хворих на ОМ, що говорить про більш грубе аксональне ушкодження
(*Wingerchuk D. M. et al., 1999*).

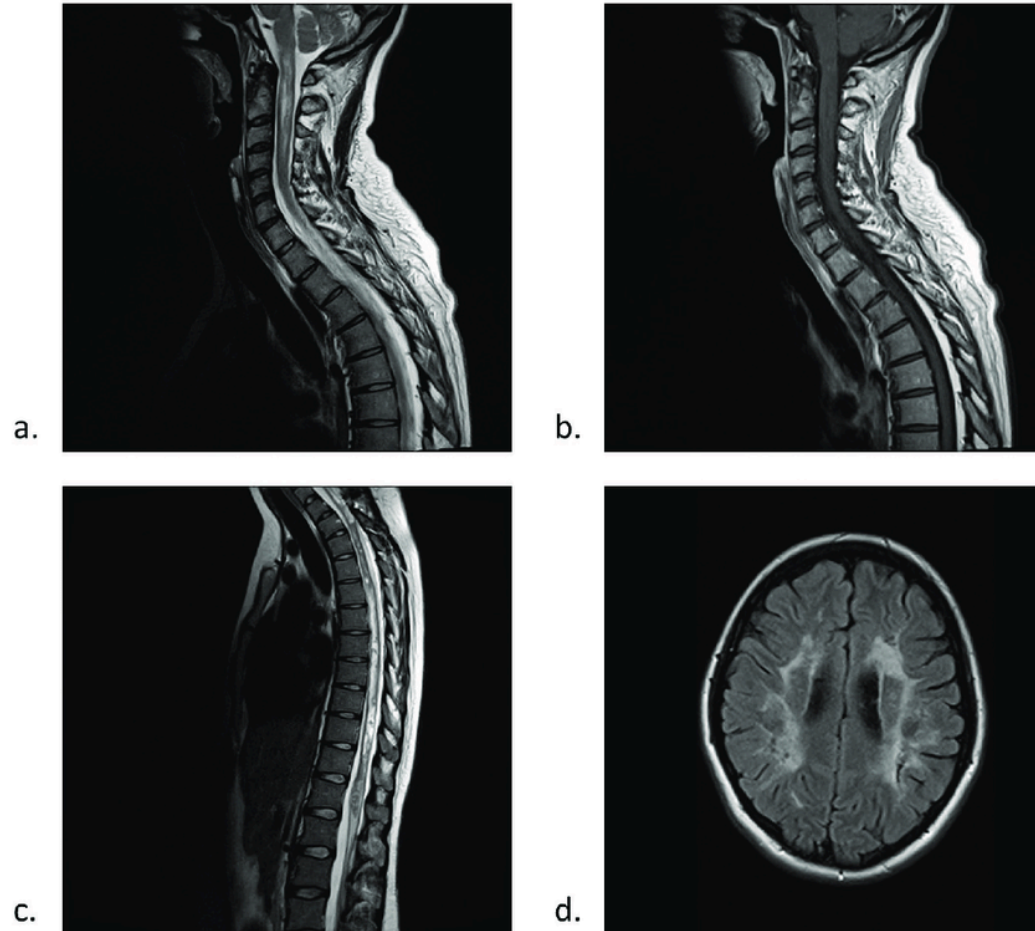

Figure 1. Funduscopic examination: severe bilateral optic disc pallor.

Клінічні прояви

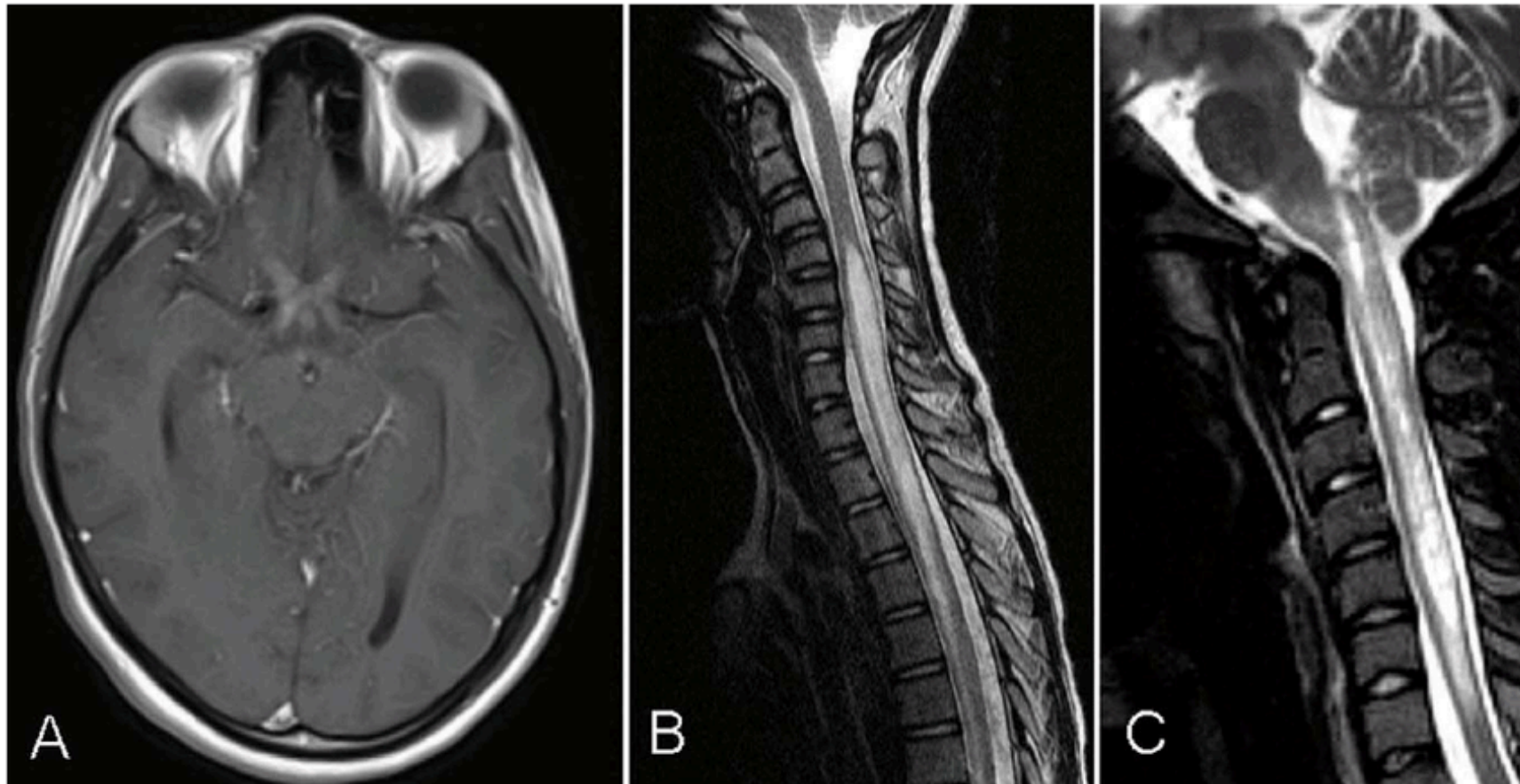
Ураження спинного мозку при ОМ зазвичай проявляється поперечним мієлітом з типовим рецидивуючим плином, що характеризується симетричним парапарезом або тетрапарезом, дисфункцією сечового міхура та втратою чутливості нижче рівня ураження спинного мозку (Wingerchuk D. M. et al., 1999).

НЕЙРОВІЗУАЛІЗАЦІЯ

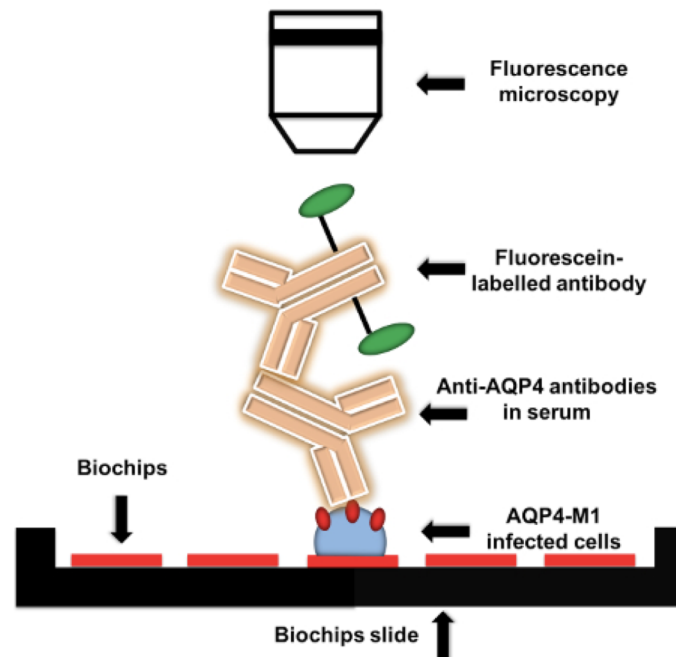
При проведенні **МРТ спинного мозку** необхідно оцінити кількість сегментів, залучених в патологічний процес. При ОМ уражається **3 й більше сегмента спинного мозку**, що є одним з діагностичних критеріїв.

Також при ОМ уражаються зорові нерви і при двосторонньому ураженні можна помітити характерний "**симптом чайки**" (Kim S. H. et al., 2012).

Діагностика

При дослідженні цереброспінальної рідини хворого оптикомієлітом відзначатиметься підвищений вміст нейтрофілів та високий вміст нейрофіламентів внаслідок аксонального пошкодження.

Найважливішим критерієм для диференціальної діагностики ОМ є виявлення специфічних для даного захворювання NMO-IgG у плазмі крові та цереброспінальній рідині
(Wingerchuk D. M. et al., 2015).

ВИСНОВКИ

Клінічні прояви оптикомієліту можуть бути **дуже неспецифічні**, що призводить до встановлення неправильного діагнозу та вибору шкідливої для пацієнта тактики лікування.

Використовуючи комплекс діагностичних методів, можна встановити діагноз на ранній стадії, **вчасно підібрати адекватну терапію і поліпшити якість життя хворого.**

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!